អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការជួលដែននេសាទទឹកសាប

និងសមុទ្រអោយធ្វើអាជីវកម្ម

គ្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

អនុក្រឹត្យ/២៦ អនក្រ/០៩ ឧសភា ១៩៨៩/ស្តីពី

ការជួលដែននេសាទទឹកសាប និងសមុទ្រឱ្យធ្វើអាជីវកម្ម

គ្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

-បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃរដ្ឋកម្ពុជា

-បានឃើញ ច្បាប់ស្តីអំពីអង្គការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីដែលប្រកាសអោយប្រើដោយក្រឹត្យលេខ ០៣ ក្រ ចុះថ្ងៃទី ១០ ខែ កុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៨២

-បានឃើញក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ០៧ ក្រ ច ចុះថ្ងៃទី ១៣ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៨២ ស្តីពីសមត្ថកិច្ច និងនីតិវិធីនៃការធ្វើច្បាប់ និងបទបញ្ជា

-បានឃើញក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ៣៣ ក្រ.ច ចុះថ្ងៃទី ៩ ខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៨៧ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផល

-តាមសំណើរបស់ក្រសួងកសិកម្ម

សំរេច

មាត្រា ១.-

ការជួលដែននេសាទទឹកសាប និងសមុទ្រ ត្រូវបានកំណត់ដូចខាងក្រោម :

១-ការជួលឡូត៍នេសាទត្រូវអនុវត្តដោយការដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ។

២-ការជួលដែននេសាទដែលត្រូវការពារអោយធ្វើនេសាទសិប្បកម្ម ត្រូវកំណត់យកតាមប្រភេទ និងទំហំឧបករណ៍នេសាទ ។

៣-ការជួលដែននេសាទសមុទ្រអោយធ្វើនេសាទដោយឧបករណ៍នេសាទ ដែលអាចអនុញ្ញាតអោយប្រើត្រូវកំណត់តាមប្រភេទ និងទំហំឧបករណ៍នេសាទ ឬតាមកំលាំងសេសនៃមធ្យោបាយនេសាទ ។

ការជួលដែននេសាទនៅត្រង់ចំណុច២ និងចំណុច៣ ខាងលើនេះមិនអនុវត្តចំពោះការធ្វើនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារទេ ។

មាត្រា ២.-

ប្រាក់ឈ្នួលដែននេសាទទឹកសាប និងសមុទ្រ ត្រូវបានគិតរួមបញ្ចូលទាំងពន្ធអាជីវកម្ម ដែលមានចែងក្នុងក្រឹត្យ-ច្បាប់លេខ ២៣ ក្រ.ច ចុះថ្ងៃទី ១៤ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៨៥ តែម្តង ។

នាយកដ្ឋាន និងការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុង ហើយនិងសាខា ឬការិយាល័យពន្ធខេត្ត ក្រុងត្រូវមានភារកិច្ចសហការគ្នាទារថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទ និងប្រាក់ពន្ធគ្រប់ប្រភេទពីអ្នកនេសាទទាំងអស់តាមការកំណត់របស់រដ្ឋលើកលែងតែអ្នកនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារ ។

មាត្រា ៣.-

ក្រៅពីឡូត៍នេសាទដែលក្រសួងកសិកម្មបានទុកអោយអង្គភាពនេសាទរបស់នាយកដ្ឋានជលផល ឬការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្ម និងការសិក្សាស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្របច្ចេកទេសខាងជលផល ឡូត៍នេសាទដែលនៅសល់ពីនេះត្រូវជួលអោយឯកជនធ្វើអាជីវកម្ម ដោយធ្វើការដេញថ្លៃជាសាធារណៈ ។

មាត្រា ៤.-

ដើម្បីដេញថ្លៃនាយកដ្ឋានជលផលត្រូវធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹងជាសាធារណៈដោយបិទផ្សាយនៅនាយកដ្ឋានជលផល ការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងមន្ទីរគណៈកម្មាធិការប្រជាជនខេត្ត ក្រុង ស្រុក ឬខណ្ឌ និងឃុំ ឬសង្កាត់ដែលជាប់ឡូត៍នេសាទអោយបានយ៉ាងតិច ៣០ថ្ងៃមុនពេលដេញថ្លៃហើយត្រូវបញ្ជាក់ :

-ទីតាំងឡូត៍នេសាទដែលត្រូវដេញថ្លៃ

-ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទដែលបានកំណត់ដាក់អោយដេញថ្លៃ

-ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្ន

-ទីកន្លែង និងពេលវេលាដែលត្រូវដេញថ្លៃ

មាត្រា ៥.-

ការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទ ត្រូវប្រព្រឹត្តទៅនៅមន្ទីរគណៈកម្មាធិការប្រជាជនខេត្ត ក្រុងហើយត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការចាត់ចែងរបស់គណៈកម្មការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទដែលចាត់តាំងឡើងដោយប្រធានគណៈកម្មាធិការប្រជាជនខេត្ត ក្រុង ហើយដែលមានសមាសភាពដូចខាងក្រោម :

១-ប្រធានគណៈកម្មាធិការប្រជាជនខេត្ត ក្រុង សាមី ឬតំណាង ជាប្រធាន

២-ប្រធាននាយកដ្ឋានជលផល ឬតំណាង ជាអនុប្រធាន

៣-ប្រធានគណៈកម្មការផែនការខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក

៤-ប្រធានមន្ទីរហិរញ្ញវត្ថុខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក

៥-ប្រធានមន្ទីរកសិកម្មខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក

៦-ប្រធានធនាគារខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក

៧-ប្រធានសាខា ឬការិយាល័យពន្ធខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក

៨-ប្រធានការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុង ឬតំណាង ជាសមាជិក

មាត្រា ៦.-

ពលរដ្ឋកម្ពុជាគ្រប់រូបលើកលែងតែកម្មាភិបាល និយោជិតរដ្ឋ មានសិទ្ធិចូលដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទនៅខេត្ត ក្រុងណាក៏បាន ។ អ្នកចង់ចូលដេញថ្លៃត្រូវដាក់ពាក្យសុំដេញថ្លៃធ្វើអាជីវកម្មឡូត៍នេសាទយ៉ាងយឺតបំផុត ១០ថ្ងៃ មុនពេលដេញថ្លៃនៅការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងដែលមានឡូត៍នេសាទដាក់អោយដេញថ្លៃ ។

ពាក្យសុំខាងលើត្រូវនេះមានសំណុំលិខិតភ្ជាប់ជាមួយដូចខាងក្រោម :

១-ប្រវត្តិរូបសង្ខេបដែលត្រូវបានរដ្ឋអំណាចឃុំ ឬសង្កាត់បញ្ជាក់ទទួលស្គាល់ ។

២-កិច្ចសន្យាគោរពអោយបានត្រឹមត្រូវតាមបទបញ្ជាទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងសៀវភៅបន្ទុក និងក្នុង លិខិតអនុញ្ញាតអោយធ្វើអាជីវកម្មក្នុងឡូត៍នេសាទ ។

៣-បង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នចំនួនយ៉ាងតិច ១/៣ នៃថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដែលបានកំណត់ដាក់អោយដេញថ្លៃ ។

៤-កិច្ចសន្យាបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរអោយបានគ្រប់ចំនួន ២/៥នៃថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដែលដេញបានយ៉ាងយឺត បំផុត ១៥ថ្ងៃ ក្រោយពេលដេញថ្លៃ ។

៥-កិច្ចសន្យាសុខចិត្តប្រគល់ជូនរដ្ឋនូវប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នទាំងអស់ និងសុខចិត្តបង់ពិន័យជូនរដ្ឋស្មើ ៥០ ភាគរយនៃប្រាក់លំអៀងរវាងថ្លៃដែលខ្លួនដេញបាន និងថ្លៃដែលដេញបានទាបជាងនៅលើកក្រោយក្នុងករណីដែលដេញបានហើយ :

-មិនព្រមចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុដេញថ្លៃ ។

-មិនបានបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរ អោយបានគ្រប់ចំនួនក្នុងរយៈពេល ១៥ថ្ងៃក្រោយពេលដេញថ្លៃ ។

៦-កិច្ចសន្យាសុខចិត្តប្រគល់ជូនរដ្ឋទាំងអស់នូវប្រាក់ធានាស្ថាពរក្នុងករណីដែលខ្លួនមិនបានគោរពតាមកិច្ចសន្យា ឬបោះបង់ឡូត៍នេសាទចោលមុនពេលបញ្ចប់រដូវនេសាទទី២ ទោះក្នុងលក្ខខណ្ឌណាក៏ដោយ ។

ប្រធាននាយកដ្ឋានជលផល ឬតំណាងមានសិទ្ធិមិនអនុញ្ញាតអោយចូលដេញថ្លៃចំពោះជនណាដែល :

-ធ្លាប់ដេញថ្លៃបានហើយ ហើយមិនគោរពតាមកិច្ចសន្យា ។

-ធ្លាប់បានប្រព្រឹត្តបទល្មើសជលផល មានលក្ខណៈធ្ងន់ធ្ងរ ឬជាជនមិនរាងចាល ។

ពីរករណីខាងក្រោយនេះត្រូវកំណត់តែក្នុងរយៈពេលពីររដូវនេសាទកន្លងមកទល់ពេលដេញថ្លៃប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ៧.‿

ការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទមួយលើក១ ត្រូវបានកំណត់សំរាប់អោយធ្វើអាជីវកម្មនេសាទក្នុងរយៈពេលពីររដូវនេសាទជាប់គ្នា ។ ការកំណត់ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទដែលដាក់អោយដេញ និងការអោយថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទរបស់អ្នកដេញថ្លៃនៅពេលដេញថ្លៃ គឺជាថ្លៃជួលឡូត៍ផង និងថ្លៃពន្ធអាជីវកម្មផង សំរាប់អោយធ្វើអាជីវកម្មក្នុងមួយរដូវនេសាទ គឺរដូវនេសាទទី១ ហើយរដូវនេសាទទី២ បន្ទាប់ក៏ត្រូវអនុវត្តន៍ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដូចរដូវនេសាទទី១ ដែរ ។

មាត្រា ៨.‿

វិធីដេញថ្លៃត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម :

នៅពេលចាប់ផ្តើមការដេញថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទនីមួយ១ គណៈកម្មការដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥ ត្រូវពិនិត្យសំណុំលិខិតសុំចូលដេញថ្លៃ ហើយត្រូវប្រកាសឈ្មោះអ្នកដេញថ្លៃដែលត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយចូលដេញថ្លៃ ចំពោះជនណាដែលបានបំពេញសំណុំលិខិតគ្រប់គ្រាន់ និងត្រឹមត្រូវ ព្រមទាំងប្រកាសទីតាំងឡូត៍នេសាទដែលត្រូវដេញថ្លៃ និងថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដែលបានកំណត់ដាក់អោយដេញ ។ វិធីដេញថ្លៃត្រូវអនុវត្តជាពីរលើកដូចខាងក្រោម :

លើកទី១ : ជនដែលមានសិទ្ធិចូលដេញថ្លៃ ត្រូវអោយថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដោយសរសេរជាលេខ នឹងលាយលក្ខណ៏អក្សរក្នុងស្រោមសំបុត្របិទជិត ហើយជនណាហ៊ានអោយថ្លៃខ្ពស់ជាងថ្លៃឈ្នួលដែលបានកំណត់ដាក់អោយដេញត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយចូលដេញថ្លៃលើកទី២ ។

លើកទី២ : ការដេញថ្លៃត្រូវកំណត់ដោយអុជទៀនដែលអាចឆេះក្នុងរយៈពេលពី ៣នាទី ដល់ ៥នាទីក្នុងទៀនមួយជាបន្តបន្ទាប់ហើយជនដែលមានសិទ្ធិចូលដេញថ្លៃ ត្រូវអោយថ្លៃផ្ទាល់មាត់ដោយឡើងថ្លៃមួយយ៉ាងតិចបំផុតត្រឹម ៥.00-0៛00 ចាប់ពីថ្លៃដែលខ្ពស់ជាងគេនៅលើកទី១ ឡើងទៅ ។

ក-ទៀនទី១ : ជនដែលបានអោយថ្លៃ នៅមុនពេលទៀនទី១ រលត់នោះត្រូវបានអនុញ្ញាតអោយចូលដេញថ្លៃនៅទៀនទី២ ។ ចំពោះជនដែលមិនបានអោយថ្លៃសោះត្រូវបញ្ឈប់មិនអោយចូលដេញថ្លៃនៅទៀនទី២ ទៀតទេ ។

ខ-ទៀនទី២ : ជនដែលបានអោយថ្លៃខ្ពស់ជាងគេនៅទៀនទី១នោះ អាចអនុញ្ញាតអោយចូលដេញថ្លៃនៅទៀនទី៣ ។ ចំពោះជនដែលមិនបានអោយថ្លៃសោះត្រូវបញ្ឈប់មិនអោយចូលដេញថ្លៃនៅទៀនទី៣ ទៀតទេ ។

គ-ទៀនទី៣ : ជនណាដែលហ៊ានអោយថ្លៃនៅមុនពេលទៀនរលត់ ខ្ពស់ជាងថ្លៃខ្ពស់ជាងគេនៅទៀនទី១ ទៀនទី២ និងខ្ពស់ជាងគេនៅទៀនទី៣ នោះគណៈកម្មការត្រូវប្រកាសថាជននោះដេញថ្លៃបានជា បណ្តោះអាសន្ន ដើម្បីរង់ចាំការពិនិត្យ និង សំរេចពីក្រសួងកសិកម្ម ។

ក្នុងករណីអោយថ្លៃជាប់មាត់គ្នានៅពេលទៀនទី៣រលត់ គណៈកម្មការត្រូវអោយដេញថ្លៃផ្ទាល់មាត់សារជាថ្មី ដោយចាប់ផ្តើមអុជទៀនទី១ ឡើងវិញ ។ ក្នុងករណីនេះត្រូវអោយថ្លៃពីថ្លៃដែលជាប់មាត់គ្នានោះឡើងទៅ ។

មាត្រា ៩.-

ជនដែលត្រូវបានប្រកាសថាដេញថ្លៃបានជាបណ្តោះអាសន្ន ត្រូវបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរដោយគិតរួមទាំងប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នផង អោយបានគ្រប់ចំនួន ២/៥ នៃថ្លៃឈ្នួលឡូត៍ដែលដេញបាន ។

ប្រាក់ធានាស្ថាពរនេះ សំរាប់ធានាលើការគោរពកិច្ចសន្យា ហើយអាចផ្ទេរប្រាក់នេះបង់ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍បង្គ្រប់នៅចុងរដូវនេសាទទី២ តែម្តង ។

មាត្រា ១០.-

គ្រប់សំណុំលិខិតសុំចូលដេញថ្លៃ និងកំណត់ហេតុនៃការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទនីមួយៗព្រមទាំងបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរ ត្រូវបញ្ជូនទៅក្រសួងកសិកម្មជាបន្ទាន់ដើម្បីពិនិត្យ និងសំរេច ។

ក្រសួងកសិកម្មត្រូវចេញសេចក្តីសំរេចក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរបំផុតត្រឹម ៤៥ថ្ងៃក្រោយពេលដេញថ្លៃ ។

មាត្រា ១១.-

ត្រូវទុកជាអសារឥតការគ្រប់ការដេញថ្លៃបាន ក្នុងករណីដូចខាងក្រោម :

១-ការដេញថ្លៃឡូត៍ដោយមិនបានធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹង ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ ឬដេញថ្លៃខុសពីសេចក្តីបញ្ជាក់ក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹង ។

២-មានភស្តុតាងថាអ្នកដែលដេញថ្លៃបាននោះបានឃុបឃិតជាមួយអ្នកផ្សេងទៀត ឬមានកលល្បិចធ្វើអោយការដេញថ្លៃនោះមានថ្លៃថោក ចាប់ពីពេលដេញថ្លៃរហូតដល់មុនពេលចេញសេចក្តីសំរេចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម ។

៣-អ្នកដែលដេញថ្លៃបាននោះមិនបានបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរអោយបានគ្រប់ចំនួនក្រោយពេលដេញថ្លៃ ១៥ថ្ងៃ ។

៤-អ្នកដេញថ្លៃបានរួចហើយបានបោះបង់ឡូត៍នេសាទចោល នៅមុនពេលបញ្ចប់រដូវនេសាទទី២ ។

ក្នុងករណីខាងលើនេះត្រូវរៀបចំដេញថ្លៃឡូត៍នោះសារជាថ្មី ក្រោយពីបានធ្វើសេចក្តីជូនដំណឹងចំនួន ១៥ថ្ងៃ ។

អ្នកចង់ដេញថ្លៃត្រូវដាក់សំណុំលិខិតសុំចូលដេញថ្លៃយ៉ាងយឺតបំផុត ២ថ្ងៃមុនពេលដេញថ្លៃ ។

មាត្រា ១២.-

ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នត្រូវបានរឹបអូសតាមផ្លូវច្បាប់ ក្នុងករណីដែលជនណាដេញថ្លៃបានហើយមិនព្រមចុះហត្ថលេខាលើកំណត់ហេតុដេញថ្លៃ និងលើសៀវភៅបន្ទុក ឬមិនបានបង់ប្រាក់ធានាស្ថាពរអោយបានគ្រប់ចំនួនក្នុងរយៈពេល ១៥ថ្ងៃក្រោយពេលដេញថ្លៃបាន ។

ប្រាក់ធានាស្ថាពរក៏ត្រូវបានរឹបអូសតាមផ្លូវច្បាប់ដែរ ក្នុងករណីដូចមានចែងក្នុងចំណុចទី៤ នៃមាត្រា១១ ខាងលើ ឬមិនគោរពតាមកិច្ចសន្យា ។

មាត្រា ១៣.-

ជនដែលដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទបានជាបណ្តោះអាសន្នរួចហើយ មិនអនុញ្ញាតអោយចូលដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទផ្សេងទៀតទេ ។

ចំពោះជនដែលមិនទាន់ដេញថ្លៃបាន អាចអនុញ្ញាតអោយចូលដេញថ្លៃឡូត៍ផ្សេងទៀតបានក្នុងករណីដែលជននោះបានបង់ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នខ្ពស់ជាង ឬស្មើប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នចំនួន ១/៣ នៃថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទដែលដាក់អោយដេញថ្លៃ ។

ការអនុញ្ញាតខាងលើនេះអនុវត្តចំពោះតែជនណាដែលបានបង់ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្ននៅខេត្ត ក្រុង ដែលមានឡូត៍នេសាទដែលត្រូវដេញថ្លៃប៉ុណ្ណោះ ។

មាត្រា ១៤.-

ប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្នរបស់ជនដែលដេញថ្លៃពុំបាន ត្រូវប្រគល់ជូនវិញជាបន្ទាន់នៅពេលជននោះបានបង្ហាញបង្កាន់ដៃនៃប្រាក់ធានាបណ្តោះអាសន្ន និងលិខិតបញ្ជាក់ពីគណៈកម្មការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទថាជននោះពិតជាដេញថ្លៃពុំបានមែន ។

មាត្រា ១៥.-

នៅពេលដេញថ្លៃបើមានឡូត៍ខ្លះដែលគ្មានជនណាហ៊ានអោយថ្លៃតាមឈ្នួលដែលបានកំណត់ដាក់អោយដេញ គណៈកម្មការដេញថ្លៃត្រូវកំណត់ថ្លៃឈ្នួលដាក់អោយដេញសារជាថ្មី ដោយបន្ថោកជាងមុន និងកំណត់ពេលវេលាដែលត្រូវដេញថ្លៃសារជាថ្មី ដែលនឹងប្រព្រឹត្តទៅក្នុងរយៈពេលយ៉ាងឆាប់បំផុត ត្រឹម ១៥ថ្ងៃក្រោយពេលដេញថ្លៃនោះ ដោយត្រូវប្រកាសជូនដំណឹងក្នុងពេលនោះភ្លាមហើយមិនបាច់បិទផ្សាយជូនដំណឹងដូចមានចែងក្នុង មាត្រា ៤ទេ ។ បើការដេញថ្លៃលើក

ក្រោយនេះ នៅតែគ្មានជនណាហ៊ានអោយថ្លៃតាមថ្លៃឈ្នួលដែលបានកំណត់ដាក់អោយដេញថ្លៃទៀតនោះ ប្រធាននាយកដ្ឋានជលផលអាចធ្វើកិច្ចសន្យាជួលឡូត៍នេសាទជូនអ្នកនេសាទតាមថ្លៃព្រមព្រៀង ក្រោយពីមានការយល់ព្រមពីក្រសួងកសិកម្មដោយមិនបាច់ធ្វើសេចក្ដីជូនដំណឹងដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៤ នឹងមិនបាច់អនុវត្តតាមការដេញថ្លៃដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ ឡើយ ។

មាត្រា ១៦.-

អង្គភាពនេសាទរដ្ឋដែលត្រូវបានក្រសួងកសិកម្មសំរេចប្រគល់ឡូត៍នេសាទអោយធ្វើអាជីវកម្ម និងសិក្សាស្រាវជ្រាវបច្ចេកទេស វិទ្យាសាស្ត្រខាងជលផលនោះ ត្រូវបង់ថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទជូនរដ្ឋតាមការកំណត់របស់ក្រសួងកសិកម្ម និងក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ១៧.-

អ្នកដែលដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទបានហើយ ក្រោយពីមានសេចក្ដីសំរេចរបស់ក្រសួងកសិកម្ម អាចយកផ្នែកមួយចំនួននៃឡូត៍ដែលមានទិន្នផលសរុបមិនលើសពី ៥០%នៃទិន្នផលឡូត៍ទាំងមូលដែលជននោះមិនអាចមានលទ្ធភាពធ្វើអាជីវកម្មទៅជួលអោយអ្នកដទៃទៀតបានតាមថ្លៃព្រមព្រៀងដោយធ្វើកិច្ចសន្យា ។

ការជួលខាងលើនេះមិនអនុញ្ញាតអោយធ្វើការដេញថ្លៃបានឡើយទោះបីជាដេញថ្លៃតាមវិធីណាក៏ដោយ ។

អ្នកជួលបន្តអាចធ្វើអាជីវកម្មនេសាទបានលុះត្រាតែកិច្ចសន្យាខាងលើនេះ ត្រូវបានចុះទិដ្ឋាការពីការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុង និងពីនាយកដ្ឋានជលផល ។

ក្នុងករណីដូចខាងលើនេះ ជនដែលដេញថ្លៃបាននៅតែទទួលខុសត្រូវលើកិច្ចសន្យាដដែល ។

មាត្រា ១៨.-

អង្គភាពនេសាទរដ្ឋ ឬជនដែលបានទទួលសិទ្ធិធ្វើអាជីវកម្មក្នុងឡូត៍នេសាទដោយមានលិខិតអនុញ្ញាតរួចហើយនោះមានសិទ្ធិឃាត់ជាបណ្ដោះអាសន្ននូវវត្ថុតាង និងជនល្មើសដែលចូលលួចធ្វើអាជីវកម្មនេសាទ ឬលួចកាប់ព្រៃលិចទឹកនៅក្នុងនាទីឡូត៍នេសាទដែលអង្គភាព ឬជននោះកាន់កាប់ ។

បន្ទាប់មកត្រូវបញ្ជូនជនល្មើស និងវត្ថុតាងជាបន្ទាន់ទៅកម្មាភិបាល បុគ្គលិកជលផលដែលមានសមត្ថកិច្ចនៅជិតនោះដើម្បីចុះពិនិត្យ និងធ្វើកំណត់ហេតុ ។

វត្ថុតាងដែលជាផលនេសាទ ត្រូវប្រគល់ជូនអង្គភាពនេសាទរដ្ឋ ឬជនដែលមានសិទ្ធិកាន់កាប់ឡូត៍នេសាទនោះវិញ ។

ករណីដូចខាងលើនេះមិនអនុញ្ញាតអោយអនុវត្តចំពោះការធ្វើនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារនៅក្នុងរយៈពេលបិទនេសាទលើឡូត៍នេសាទនោះទេ ។

មាត្រា ១៩.-

ក្នុងករណីឡូត៍នេសាទជាឡូត៍ដាយចាប់កូនត្រីប្រា ត្រូវអនុវត្តដូចខាងក្រោម :

១-ការដេញថ្លៃឡូត៍នេសាទមួយលើកៗ ត្រូវបានកំនត់សំរាប់អោយធ្វើអាជីវកម្មនេសាទក្នុងរយៈពេលតែមួយរដូវនេសាទទេ ។

២-ប្រាក់ធានាបណ្ដោះអាសន្នត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹងថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទ ដែលបានកំនត់ដាក់អោយដេញថ្លៃ។

៣-ប្រាក់ធានាស្ថាពរត្រូវបានកំណត់ស្មើនឹងថ្លៃឈ្នួលឡូត៍នេសាទដែលដេញបាន ។

ក្រៅពីលក្ខខណ្ឌទាំង៣ចំនុចខាងលើនេះត្រូវអនុវត្តតាមបទបញ្ជាទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងអនុក្រឹត្យនេះដូចឡូត៍នេសាទផ្សេងៗទៀតដែរ ។

មាត្រា ២០.-

ការធ្វើអាជីវកម្មនេសាទសិប្បកម្មនៅទឹកសាប អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែមានលិខិតអនុញ្ញាត ។

លិខិតអនុញ្ញាតខាងលើនេះអាចចេញអោយបាន ក្រោយពីបានពិនិត្យ និងសំរេចលើពាក្យសុំធ្វើអាជីវកម្មនេសាទដែលបញ្ជាក់ពីប្រភេទ និងទំហំឧបករណ៍សំភារៈនេសាទព្រមទាំងទីកន្លែង និងពេលវេលាដែលធ្វើនេសាទនៅការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងដែលមានដែននេសាទដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវសំណុំលិខិតដូចខាងក្រោម :

១-បង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលដែលនេសាទដែលត្រូវការពារ សំរាប់ធ្វើអាជីវកម្មក្នុងមួយរដូវនេសាទ ។

២-កិច្ចសន្យាគោរពអោយបានត្រឹមត្រូវតាមបទបញ្ជាដែលមានចែងក្នុងក្រឹត្យ ច្បាប់ស្ដីពីការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផល និងក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតអោយធ្វើអាជីវកម្មនេសាទ ។

ក្នុងករណីចាំបាច់នាយកដ្ឋាន ឬការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងអាចអោយធ្វើកិច្ចសន្យាផ្សេងៗបន្ថែមទៀត ។

មាត្រា ២១.-

ក្រៅពីការធ្វើនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារ ការធ្វើអាជីវកម្មនេសាទសមុទ្រទាំងអស់អាចប្រព្រឹត្តទៅបានលុះត្រាតែមានលិខិតអនុញ្ញាត ។

លិខិតអនុញ្ញាតខាងលើនេះអាចចេញអោយបាន ក្រោយពីបានពិនិត្យ និងសំរេចលើពាក្យសុំធ្វើអាជីវកម្មនេសាទសមុទ្រដែលបញ្ជាក់ពីប្រភេទ និងទំហំឧបករណ៍ សំភារៈនេសាទព្រមទាំងទីកន្លែង និងពេលវេលាដែលធ្វើនេសាទនៅការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងដែលមានដែននេសាទ ឬនាយកដ្ឋានជលផលដោយភ្ជាប់មកជាមួយនូវសំណុំលិខិតដូចខាងក្រោម :

១-បង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទសមុទ្រ សំរាប់ធ្វើអាជីវកម្មនេសាទក្នុងរយៈពេលមួយឆ្នាំ ។

២-លិខិតអនុញ្ញាតអោយប្រើប្រាស់ ទូក ឬកាណូត ។

៣-កិច្ចសន្យាគោរពអោយបានត្រឹមត្រូវតាមបទបញ្ជាដែលមានចែងក្នុងក្រឹត្យ ច្បាប់ស្ដីពីការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផល និងក្នុងលិខិតអនុញ្ញាតអោយធ្វើអាជីវកម្មនេសាទ ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ នាយដ្ឋាន ឬការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងអាចអោយធ្វើកិច្ចសន្យាផ្សេងៗបន្ថែមទៀត ។

មាត្រា ២២.-

ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទដែលត្រូវការពារនៅទឹកសាប និងដែននេសាទសមុទ្រត្រូវបានគិតបញ្ចូលទាំងពន្ធអាជីវកម្មតែម្ដង ដោយយកតាមតារាងកំណត់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទ ដែលត្រូវការពារនៅទឹកសាប និងតារាងកំណត់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទសមុទ្រ ដូចមានឯកសារឧបសម្ព័ន្ធភ្ជាប់ជាមួយ ។

ការយកថ្លៃឈ្នួលត្រូវគិតចេញជាថ្លៃសរុបនៃផលនេសាទដែលបានកំណត់ក្នុងតារាងនេះ ដោយផ្អែកលើថ្លៃផលនេសាទដែលរដ្ឋបានកំណត់ ។

ចំពោះជនបរទេសដែលបានការយល់ព្រមពីក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី អោយធ្វើអាជីវកម្មនេសាទការយកថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទសមុទ្រ ត្រូវបានកំណត់តាមការព្រមព្រៀងក្នុងកិច្ចសន្យាដោយឡែករវាងនាយកដ្ឋានជលផល និងភាគីបរទេស ។

មាត្រា ២៣.-

ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទគ្រប់ប្រភេទត្រូវបានបែងចែកដូចខាងក្រោម :

១-សំរាប់ពន្ធអាជីវកម្មដែលត្រូវបង់ជូនសាខា ឬការិយាល័យពន្ធខេត្ត ក្រុង ចំនួន ៥% ។

២-សំរាប់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទដែលត្រូវបង់ជូននាយកដ្ឋាន ឬការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងចំនួន ៩៥% ។

មាត្រា ២៤.-

ប្រាក់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ២៣ "ចំនុច២" ត្រូវបានធ្វើការបែងចែកដូចខាងក្រោម :

១-សំរាប់ចំនូលថវិកាខេត្ត ក្រុងចំនួន ៤០%ក្នុងនេះត្រូវបែងចែកជូនការិយាល័យជលផលខេត្ត ក្រុងសំរាប់កិច្ចថែរក្សាការពារ និងរៀបចំដែននេសាទចំនួន ៥% ។

២-ចំណូលថវិកាមជ្ឈិម ៦០% ក្នុងនោះក្រសួងផែនការ និងក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវគ្រោងទុកចំនួន ១០% ជូននាយកដ្ឋានជលផលសំរាប់កិច្ចថែរក្សា ការពារ និងរៀបចំដែននេសាទ ។

ចំពោះចំនូល ៦០% ខាងលើនេះត្រូវបង់ចូលគណនីរបស់នាយកដ្ឋានជលផល ហើយនាយកដ្ឋានជលផលត្រូវបង់ចូលថវិកាមជ្ឈិមជាបន្ទាន់ ។

មាត្រា ២៥.-

ប្រាក់ពិន័យ និងប្រាក់លក់វត្ថុតាងត្រូវបានបែងចែកដូចខាងក្រោម :

១-បង់ចូលថវិកាខេត្ត ៤០%

២-បង់ចូលថវិកាមជ្ឈិម ៦០%

ចំពោះចំនួល ៦០% ខាងលើនេះត្រូវបង់ចូលគណនីរបស់នាយកដ្ឋានជលផល ហើយនាយកដ្ឋានជលផលត្រូវបង់ចូលថវិកាមជ្ឈិមជាបន្ទាន់ ។

មាត្រា ២៦.-

ជនទាំងឡាយណាដែលមានស្នាដៃក្នុងការបង្ក្រាបបទល្មើសជលផល ត្រូវបានសរសើរជូនរង្វាន់ ។

ក្រសួងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវកំណត់ថវិការដ្ឋ ដើម្បីជូនរង្វាន់ចំពោះអ្នកមានស្នាដៃ និងអ្នកផ្តល់ពតិមានចំនួន ១០%នៃប្រាក់ដែលបានពីបទល្មើស ។

មាត្រា ២៧.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ២៨.-

ខុទ្ទកាល័យក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងកសិកម្ម ក្រសួងពាក់ព័ន្ធ និងគណៈកម្មាធិការប្រជាជនខេត្ត ក្រុងត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ។

មាត្រា ២៩.-

អនុក្រឹត្យនេះមានអានុភាពគតិយុត្តចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសផ្សាយជាសាធារណៈ ។

ធ្វើនៅភ្នំពេញថ្ងៃទី ៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៨៩

ជ.ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

អនុប្រធាន

ហត្ថលេខា និងត្រា

ជា សុទ្ធ

ឯកសារឧបសម្ព័ន្ធលេខ ១ ភ្ជាប់ជាមួយ អនុក្រឹត្យ ស្ដីពីការជួលដែននេសាទទឹកសាប និងសមុទ្រ អោយធ្វើអាជីវកម្ម

តារាងស្តីពីការកំនត់ថ្លៃឈ្នួលដែននេសាទទឹកសាបដែលត្រូវការពារ

ឯកតាគិត : គក្រ

ល.រ	ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ សិប្បកម្ម	ឯកតា	ចំនួន	បរិមាណត្រីលេខ១ ស្រស់ដែលត្រូវបានកំណត់យកភាគរយ	
				តំបន់មេគង្គ និងបាសាក់	តំបន់បឹងទន្លេ សាប និងដង ទន្លេសាប
១	-នាមប្រើទូក ១"មាត់តូចជាង១០ម"	វង់	១	៩០	១១១
២	-ម៉ាញ់"មាត់តូចជាង ២៥ម"	វង់	១	២២៥	១៥០
៣	-ឆៃវ៉ា	វង់	១	១៣៥	១៥០
៤	-មង "អួសដៃ"	ម៉ែត្រ	១	១.១០	១.១០
៥	-មង"មងក្រឡាតូចជាង ៤.៥សម"	ម៉ែត្រ	១	០.២៥	០.៣០
៦	-មង"ក្រឡាពី ៤.៥សម ឡើងទៅ	ម៉ែត្រ	១	០.៣៥	០.៤៥
៧	-ជន	វង់	១	១១.១០	១៦.៦៥
៨	-ឈ្នក់ "ជ្រុងនីមួយៗ លើសពី ២ម"	ម៉ែត្រក្រឡា	១	១.៦៥	៤.៤៥
៩	-សំណាញ់បណ្ដោយលើសពី ៥ម	វង់	១	២២	៣៣.៣៥
១០	-អួន ឬមងហ៊ុំ	ម៉ែត្រ	១	២.២៥	៣.៣៥
១១	-អួនប្រយុង ឬស្រុង	ម៉ែត្រ	១	២.៨០	៥.៥៥
១២	-ថ្នង"មាត់លើសពី២ម"	វង់	១	៥.៥០	១១.១០
១៣	-លប ទ្រូ សៃយឺន "កំពស់លើសពី ០.៨ម និងបន្ទាត់ផ្ចិតលើសពី ០.៣ម	គ្រឿង	១	៤.៥០	៦.៦៥
១៤	-លប ទ្រូ សៃយឺន "រុម ផ្សំព្រួល"	ម៉ែត្រ	១	១.១០	១.៦៥
១៥	-លប ណ ឬវ៉ារ "បណ្ដោយតិចជាង ៥០០ម"	ម៉ែត្រ	១		១.៦៥
១៦	-ឡើ	គ្រឿង	១	០.៩០	០.៩០
១៧	-ប៉ោង	គ្រឿង	១	៣.៣០	៣.៣០
១៨	-តុម	គ្រឿង	១	១.១០	១.១០
១៩	-ឈ្នាងត្រាំ	គ្រឿង	១	៣.៣០	៣.៣០

២០	-ឈ្នាងកង	គ្រឿង	១	៥.៥០	៥.៥៥
២១	-ប្រម	វង់	១	២.២០	២.២០
២២	-អព្ទាង "បណ្ដោយលើសពី ៣ម"	វង់	១	៥.៥៥	៥.៥៥
២៣	-សន្ទូចបង្កៃត្រីធំ	ផ្លែ	១	០.២០	០.៤៥
២៤	-សន្ទូចរនង	គ្រឿង	១	០.១០	០.៣០

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ០៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៨៩

ជ.រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកខុទ្ទកាល័យក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

អនុរដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា និងត្រា

ប៊ុន អ៊ុយ

ឯកសារឧបសម្ព័ន្ធលេខ២ភ្ជាប់ជាមួយអនុក្រឹត្យ ស្តីពីការជួលដែននេសាទទឹកសាប និងសមុទ្រអោយធ្វើអាជីវកម្ម

តារាងស្តីពីការកំណត់ថ្លៃឈ្នួល ដែននេសាទសមុទ្រ

ល.រ	ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ	ឯកតា	ចំនួន	បរិមាណផលនេសាទស្រស់ ដែលត្រូវបានកំណត់យកវិភាគទាន ឯកតាគិត : "គីឡូក្រាម"								
				បង្គា			ត្រីចំរុះ			មឹក	ក្តាម	ក្រែងឈាម
				លេខ១	លេខ២	លេខ៣	លេខ១	លេខ២	លេខ៣			
១	អួនអួស	សេះ	១	០.៥៥	១.៦៥	២.២០	៥.៥៥		២២.២០			
២	អួនខ្វូវ	ម៉ែត្រ	១					១០				
៣	អួនទិត និងអួនផ្សេងទៀត	ម៉ែត្រ	១					១៣.៣០				
៤	មងបង្គារ	ម៉ែត្រ	១		០.០៤៥							
៥	មងក្បក	ម៉ែត្រ	១					០.៤៥				
៦	មងត្រីផ្សេងៗទៀត	ម៉ែត្រ	១				០.៤៥					
៧	ប៉ក់	ប៉ក់	១				១.៤៤៥					
៨	សំណាច់បណ្តោយលើសពិ៦ម	វង់	១					២២.២០				
៩	មងក្តាម	ម៉ែត្រ	១								០.៣	
១០	ឈ្នក់ក្តាមចំនួនច្រើនជាង៣០	ឈ្នក់	១								០.៦៥	
១១	លបមឹត	លប	១							១.៩		
១២	ឈ្នាងចាប់ក្រែងឈាម	ឈ្នាង	១									៨.៩
១៣	សន្ទូចលើសពី ១០ផ្លែ	ផ្លែ	១				១.១០					

ឧបករណ៍នេសាទដែលអាចអនុញ្ញាតអោយធ្វើអាជីវកម្ម ក្នុងដែននេសាទសមុទ្រ មួយចំនួនទៀត ដែលបច្ចុប្បន្នមិនទាន់មានសកម្មភាពធ្វើអាជីវកម្មនេសាទនោះ មិនទាន់កំណត់ចូលក្នុងតារាងនេះនៅឡើយ ។

ភ្នំពេញថ្ងៃទី ០៩ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ១៩៨៩

ជ.រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកខុទ្ទកាល័យក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រី

អនុរដ្ឋមន្ត្រី

ហត្ថលេខា និងត្រា

ប៊ុន អ៊ុយ